БЕЛЕЖКИ

Маже човекъ да обикне смъртьта, при мисъль че ще бъде погребенъ на такова очарователно място. Мелъ...

Като сълзи се роняха звуковете подъ неговите пръстиї сладкотъмни като някой изгубенъ въ просторите стонъ отъ щастие, - о, знамъ ги азъ тия загадочни и многозначущи напеви на народната песенъ, въ които ехти отзвука на разбитъ животъ - прекаранъ въ ... Тъгата ги е родила и не ги е цалунала орисницата надежда.

Съ тия хорица направиха това което правятъ при ловъ на риба съ сакъ: измъкватъ на брега всичко що се хване, а после избиратъ по-едрата риба, безъ да щатъ да знаятъ за дребната, която гине засъхвайки на брегътъ. Толстой.

Отъ Средня Гора до - - зеленото поле се запъстре не съ пролетни цвеття, асъ човешки трупове, гнилятъ на слънце, да ги кълвятъ очите имъ черни гарвани, да гракатъ надъ тяхъ и съ гракъ да свикватъ сивите вълци на богатъ пиръ... Не скубяха коси вдовици по тяхъ, не плачаха сироти деца - и те лежаха при тяхъ на тревата повяхнала отъ кърви.

/ при речъта на пашата/ и побледняха лицата имъ, като смразена трева подиръ студена нощъ, кога я пекне, и припари слънцето.

Като ято пренелици, отървани отъ мрежа, пръпватъ коя къде види, и бухатъ се о що имъ се изпречи, и бягатъ пакъ... но, като ловджийски псета, враговете полетяха по дирите имъ, и гоняха ги, и душаха задъ всякой храстъ, оглеждаха всякой ровъ и дупка...

Планинците здрави и буйни като планинската вода

Падна Сарпедонъ. Като маторъ дъбъ повалинъ отъ гръмотевица;..
За беда на родния си край, за още по-голяма беда на майка си.
Ще видятъ хората какъ тя скуби коси, ще познаятъ и споделятъ дори скръбьтй и, и тази скърбь изляна / превърната въ песенъ ще мине отъ векъ на векъ, предавана отъ уста на уста, лелеяна отъ сърце въ сърце, и всички които, макаръ и да не сх познавали хероя и не знаятъ подвизите му, ще чувствуватъ неговото величие - презѣ стонътъ на великата майчина скърбь...

Пратенника е като магаре - той носи само онова къ което го наторарятъ

/Откупъ/ Отъ откупъ няма нужда. Желязото е въ ръцете ни - златото о и тъй няма да ни убегне

Биватъ и други ветрове, не само тия що бучхтъ по полето, а ония що диво замитатъ пътя на живота на човека.

Господъ е далъ крила на дребните бубулечки - само за тяхна зла честъ.

inb. №226
158